

Doordeweeks

Tweede van Nederland

‘Soms snap ik toch werkelijk niks van jou’ zei de vrouw die mij doorgaans zo goed begrijpt. Met deze “vrouw” bedoel ik (u had het misschien al geraden) haar die ik al heel erg lang de mijne mag noemen. Zij vond dat het hoog tijd werd dat ik mijn ogen eens liet meten. Met “meten” bedoel ik niet het bepalen van de afmetingen van mijn kijkers, maar de handelingen die een opticien verricht om te bepalen hoe kippig ik inmiddels ben geworden. Met “kippig” bedoel ik overigens niet het pluimvee dat uw dagelijkse ontbijteitje produceert, maar de mate waarin mijn zicht... O, u begreep mij al.

Aan die opmerking van mijn vrouw ging het volgende tafereel vooraf. Wij zaten tegenover elkaar aan de tafel. Zij nam een stapel folders door en ik las *Almelo's Weekblad*. Althans: dat probeerde ik. In mijn poging om de letters scherp te kunnen zien, strekte ik mijn beide armen dusdanig ver voor mij uit dat ik de krant zo goed als tegen het gezicht van mijn vrouw drukte. ‘Fitness voor mijn armen’ grap ik dan altijd verontschuldigend (waar niemand ooit om lacht). Demonstratief schoof ze haar stoel een stuk achteruit.

Dit werd dus niks, ik kon geen woord onderscheiden. Ik legde de krant op tafel en ging staan. ‘Hé, zo kan ik het goed lezen’ zei ik overdreven vrolijk, waarbij ik wel eerlijk moet bekennen dat ik mijn hoofd tot het uiterste rechtop moest houden om de teksten niet opnieuw te laten vervagen tot een deinende zee van lettertjes. Ik keek mijn vrouw hoopvol aan. Zij schudde haar hoofd. ‘Je bent ook zó ijdel.’ Vanzelfsprekend wilde ik nog ontkennen, maar ik bedacht mij. Deze discussie ging ik onmogelijk winnen.

Bij de Nationale Opticiëntest van het *AD*, afgelopen september, was MB Optiek in winkelcentrum De Schelfhorst in Almelo landelijk als tweede geëindigd. In een lijst van 40 optiekkzaken. Lang niet gek. Ik vond dat dan ook een prima argument om hier mijn ogen te laten testen.

Na een aantal vakmatige verrichtingen was het opticien Marc Bouhuis al vlot duidelijk: het tijdperk der leesbril was voor mij aangebroken.

Vervolgens moest ik een montuur uitzoeken. Marc wees mij op MB's exclusieve lijn zelfontworpen brilmonturen: ‘Van ingetogen tot extravagant.’ Heel speciaal. Dat was echt wat voor mij.

Ik bekeek mijzelf-met-montuur van alle kanten in de spiegel. ‘Je bent ijdel’ klonk het in mijn hoofd. Nee schat, ik noem dat ‘Onzeker.’